

Prima instanță: Judecătoria Cahul (sediul Taraclia), (jud. S. Uzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Toderici Liuba împotriva lui Toderici Dumitru cu privire la desfacerea căsătoriei și recunoașterea bunului imobil proprietate comună în devălmășie a soților,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către Toderici Liuba și menținută hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia),

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2017, Toderici Liuba a depus o cerere de chemare în judecată (concretizată ulterior) împotriva lui Toderici Dumitru, solicitând în fine, desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Toderici Dumitru, înregistrată sub nr. 03 la 23 februarie 2000, de către Primăria satului XXXX, raionul XXXX; recunoașterea terenului cu număr cadastral XXXX și casei de locuit construită pe acest teren, drept proprietate comună în devălmășie al reclamantei și a lui Toderici Dumitru, cu determinarea cotelor părți ideale din acest bun imobil în proporție de ½ pentru fiecare; încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, este căsătorită cu Toderici Dumitru, începând cu data de 23 februarie 2000. Pe parcursul conviețuirii cu pârâtul, între ei au existat mai multe neînțelegeri în ceea ce privește interesele fiecăruia, ce a determinat degradarea relațiilor de căsnicie. Au încercat cu pârâtul Toderici Dumitru

de mai multe ori să restabilească relațiile familiale, însă aceste încercări nu au dat nici un efect pozitiv. Astfel, în viziunea reclamantei nu este necesar acordarea unui termen de împăcare, or nu este relevant situației în cauză, deoarece relațiile lor nu se mai bazează pe principiile relațiilor de familie.

Totodată a menționat că, pârâtul Toderici Dumitru refuză să se prezinte la Serviciul de Starea Civilă, pentru depunerea cererii comune cu privire la desfacerea căsătoriei, fapt care a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată, cu privire la desfacerea căsătoriei.

Reclamanta a mai indicat că, după încheierea căsătoriei cu Toderici Dumitru, au locuit în satul Cociulia, raionul Cantemir. Din motivul că, ea cu Toderici Dumitru, nu aveau un domiciliul propriu, tatăl ei, XXXX, a decis să le transmită în proprietate o porțiune din terenul său ce-l deținea cu drept de proprietate, pentru construcția unei case de locuit.

La 27 septembrie 2005, tatăl reclamantei, XXXX, printr-un contract de donație a donat lui Toderici Dumitru, o suprafață de 0,12 ha. din terenul său, formând un bun imobil separat care a fost înregistrat cu drept de proprietate la organul cadastral după Toderici Dumitru.

În timpul căsătoriei reclamanta împreună cu Toderici Dumitru, au construit pe acest teren o casă individuală de locuit cu suprafața de 95,90 m², care este constituită din parter, terasă și subsol. Casa de locuit a fost conectată la rețele de gaze, apă, energie electrică și telecomunicații, fiind investite totodată sume impunătoare de bani în bunul imobil respectiv. Din cauza investirii sumelor impunătoare de bani în bunul imobil menționat, a crescut esențial valoarea inițială al terenului, decât cea stabilită de organul cadastral.

Astfel, cât terenul, atât și casa de locuit urmează să fie recunoscute proprietate comună în devălmășie și să fie partajate între părți, cu atribuirea fiecăruia a câte ½ cotă-parte cu partajarea în natură a acestor bunuri imobile.

Prin hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia), cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

A fost desfăcută căsătoria încheiată de Toderici Liuba și Toderici Dumitru, înregistrată în Primăria XXXX, raionul XXXX, la 23 februarie 2000, actul de înregistrare nr. 3.

A fost recunoscut dreptul proprietate comună în devălmășie a lui Toderici Liuba și Toderici Dumitru, asupra bunului imobil – casa de locuit, cu suprafața de 95,9 m², cu nr. cadastral XXXX, amplasat pe terenul din satul XXXX, raionul XXXX, cu nr. cadastral XXXX, cu atribuirea a câte ½ cotă-parte ideală pentru fiecare.

A fost respinsă pretenția Liubei Toderici cu privire la recunoașterea drept proprietate comună în devălmășie a bunului imobil – terenul cu nr. cadastral XXXX, situat în satul XXXX, raionul XXXX, cu atribuirea cotelor părți ideale în mărime de

½ pentru fiecare.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de către Toderici Liuba și menținută hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia).

În motivarea soluției sale instanțele ierarhic inferioare au reținut că, în timpul căsătoriei cu Toderici Liuba, pârâtul Toderici Dumitru, a obținut cu titlu gratuit, ca urmare a unei donații, terenul pentru construcții cu suprafața de 0,12 ha., ceea ce reprezintă proprietate personală al acestuia.

Deși, potrivit cadrului legal pertinent prevăd în mod expres că, bunurile proprietate personală ale soților pot fi recunoscute proprietate comună în devălmășie, dacă s-a dovedit că în timpul căsătoriei s-au făcut investiții din mijloace comune, care au sporit la creșterea valorii acestor bunuri, în cadrul dezbaterilor judiciare Toderici Liuba nu a prezentat nici o probă privind creșterea valorii terenului cu suprafața de 0,12 ha. ca rezultat al unor investiții financiare comune.

Sub acest aspect instanțele au reținut că, la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă, referitor la costul actual al terenului în cauză, față de anul 2005, când a fost donat lui Toderici Dumitru, nici un raport de expertiză, care ar demonstra care este valoarea terenului la moment, în raport cu valoarea de la momentul donării, pentru a ajunge la concluzia că, valoarea acestuia a crescut față de momentul în care a fost donat.

La 14 ianuarie 2021 (prin oficiul poștal), Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea parțială a acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea pretenției respinse.

În susținerea recursului a invocat că, la examinarea cauzei în ordine de apel instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 10 noiembrie 2020, expediată părților la 02 decembrie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de recurentă. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel, la 14 ianuarie 2021, în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se

bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Toderici Liuba, reprezentată de avocatul Rusev Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari